

Indtægt, hvorimod naar man kommer til en Mand, der har 1,000 Rd., denne ikke maa gjøre det. Det er aabenbart, at det selv- samme Forhold kan finde Sted for dem, der have over 1,000 Rd. Der kan være Nogle, som have en meget stor Familie, og Andre, som med de samme Indtægter slet ingen Familie have.

Men naftet dette skal jeg anbefale til de ærede Medlemmer af Thinget at vedtage det, idet jeg dog, hvis det viser sig at vinde Majoritet, skal henstille til Udvalget, om det ikke vil tage Sagen under nærmere Overveelse og da gjøre Forslag til de Forbedringer, som Udvalget for dets Bedkommende maatte finde Anledning til at gjøre, medens jeg ogsaa selv i saa Fald kunde findes tilbøielig til i Forening med andre Medlemmer ved Sagens 3die Behandling at stille Ændringsforslag til det, som nu allerede er vedtaget, navnlig i den Retning, som her er paapeget, men jeg maa især opfordre de ærede Medlemmer, som mene, at Principet er rigtigt, til at stemme derfor; det vil da altid, da der er een Behandling endnu tilbage af Sagen, være muligt, at den kan komme i en saa heldig Form, som man ønsker. Jeg har endnu en lille Anmærkning til Udvalgets Forslag, som jeg med det Samme skal tillade mig at berøre. Der er foreslaaet Skattecommissairer, som skulde have mindst 5 Communer under sig; jeg skal dog tillade mig at henstille til ærede Medlemmer og til det ærede Udvalg, om det ikke kunde være ligesaa rigtigt at sige, at de mindst skulde have 10. Man vil, troer jeg, spare Noget derved, omendtskjøndt det ikke vil blive Meget. Men det som det især kommer an paa, er, at faae saa eensartet Arbejde som muligt. Jo flere Communer de faae under sig, desto mere Eensartethed vil der blive i Arbejdet. Der er endnu en lille Anmærkning at gjøre, og det er den, at forsaavidt det er foreslaaet, at Krigsstaten skal gaae over til senere at blive den almindelige Indkomststat, vil det være rigtigt, at disse Skattecommissairer have en eensartet Maalestof eller rettere

en eensartet Maade, hvorpaa de skulde opgjøre Indtægterne over hele Landet, altsaa at det ikke alene var en Overenskomst mellem Amtsraadene og Skattecommissairerne i de forskjellige Amtter, der bestemte Fremgangsmaaden, men at Fremgangsmaaden var eens over hele Landet, hvilket mulig kunde afgjøres mellem Amtsraadene indbyrdes i Forening med Ministeriet. Her er imidlertid en svag Side, synes mig, nemlig Beføstningen, men jeg skal indrømme, at det staaer for mig som noget mindre Bøssentligt, i alt Fald som et nødvendigt Onde, hvilket vi maae finde os i. Derimod skal jeg dog henstille, om man ikke kunde forandre eller i det Mindste give et Afslag i Diæterne og Befordringsgodtgjørelsen. Jeg skulde dog antage, at naar de fik 3 Rd. om Dagen, kunde det i Grunden være Nok. Jeg seer ganske vist, at der vil blive Endeel Skriveri og deslige udenfor disse Dage; det maatte saa finde sin Afgjørelse ved de 3 Rd. om Dagen. Der er dernæst sat 1 Rd. Befordringsgodtgjørelse pr. Mil; er det pr. Mil frem og tilbage, er det ikke ser Meget, men er det 1 Rd. pr. Mil frem, og 1 Rd. pr. Mil tilbage, forekommer det mig, at vi kunne nedsette det Endeel. Det var kun disse Bemærkninger, jeg havde at gjøre, og som jeg skal henstille til nærmere Overveelse.

Blac: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at det vistnok er ganske rigtigt at benytte Hartkornet saameget som muligt som Maalestof for Fordelingen, men der er mange Skove, som der ikke er Hartkorn paa, og det vilde dog være urigtigt, at Communer, hvor der findes saadanne Skovstrækninger, ikke ville faae nogen Skat af dem. Jeg kan heller ikke troe, at dette var den ærede sidste Talers Mening; han maa formodentlig ikke have kjendt dette Forhold. Denne Ulighed, troer jeg, vilde kunne hæves ved det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

L. C. Larsen: Jeg skal blot tillade mig en Bemærkning ved Forslaget under Nr. 19.